

2001. november

ÉLETIGE

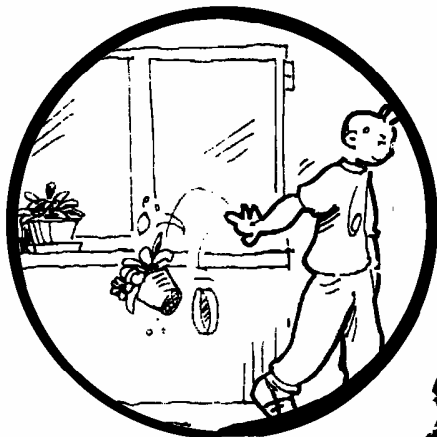
„Nevemért mindenki gyűlölni fog benneteket. De egy hajszál sem vész el fejeteokról.” (Lk 21,17-18)

Amikor Lukács leírta ezeket a sorokat már elkezdődött az első keresztények üldözése. De Isten minden igéje minden kor keresztényéhez szól.

Akik Istent követik, egyáltalán nem szokatlan, hogy kinevetik,

nem értik meg, sőt egyenesen gyűlölik is.

Ugyanis mindig lesz ellentét, a keresztények életmódja, és a társadalom között, mely visszautasítja az Evangélium értékeit.

Ha érthetetlen módon a szeretetünkre gyűlölettel válaszolnak, nem kell csodálkoznunk rajta.

Ez az ellentét jele, mely az önző ember és Isten között fennáll. Egy megerősítése annak, hogy azon az **igaz úton járunk**, melyet Jézus is bejárt.

Ő mondja, hogy amikor gyaláznak minket, örülünk és ujjongjunk, mert Isten kezében vagyunk, aki atyánk, és nem fog minket elhagyni.

Mit tegyünk, ha védtelennek érezzük magunkat mások gyűlöletével szemben? Ellentámadásba lendülünk úgy, hogy a gyűlöletet szeretettel győzzük le. Lehet, hogy a többiek visszautasítják Istent, de valójában az ő szeretetére van szükségük, és képesek válaszolni a szeretet hívására.

ÉS HOGYAN?

Szeretni elsőként, vagyis szeretettel fordulni pont oda,

ahol a gyűlölet rejtőzik.